



Nimrod 2011, een klassieker

Het 23 hectare grote landgoed Maurick in Vught vormde het decor voor de Nimrodproef 2011. Onder leiding van voorzitter José Huisman-Nijssen heeft het organisatiecomité de afgelopen maanden met man en macht gewerkt om een Nimrod neer te zetten die nog lang in het geheugen van de jachthondenliefhebber zal blijven hangen.

Maandag 14 november, 07.00 uur. Buiten hangt een dichte mist. Langzaam maar zeker druppelen deelnemers, supporters en toeschouwers binnen. Voor de supporters en toeschouwers, allen liefhebbers van jachthondenproeven, zal het een ontspannen dagje worden. Veel praten met bekenden en genieten van het hopelijk hoogstaande jachthondenwerk.

Voor de 18 deelnemers liggen de zaken anders. Zal het ze lukken om vandaag het felbegeerde AA-diploma te verdienen? De deelnemers hebben zich kunnen kwalificeren door deelname aan Meervoudige Apporteer Proeven in de A-klasse, waarbij tenminste twee A-diploma's moeten zijn behaald. Voor rassen met veel vertegenwoordigers op de proeven, zoals de Labrador en

Golden retriever, ligt de lat erg hoog. De onderlinge concurrentie is groot; er zijn het afgelopen MAP-seizoen veel A-diploma's met hoge punten uitgereikt.

Nimrodselectie

Voor de Nimrod wordt per jachthondenras één hond uitgenodigd die aan de eis van twee A-diploma's heeft voldaan en het beste heeft gepresteerd. Bedanken voorjagers voor de eer, dan worden hun plaatsen ingenomen door combinaties die juist onder hen zijn geëindigd, onafhankelijk van welk ras de hond is. Zo kan het gebeuren dat er voor deze Nimrod zeven Labrador retrievers zijn uitgenodigd. De rest van het deelnemersveld bestaat uit twee Golden retrievers, een Flatcoated retriever, een Cesky fousek, een Grote Münsterlander, een Duitse staande draadhaar, korthaar en langhaar. Verder een Weimarse staande hond, een Vizsla draadhaar en een korthals Griffon.

Mistig begin

Terwijl de organisatie de deelnemers en belangstellenden in de Orangerie welkom heet, nemen keurmeesters en



Deelnemers en toeschouwers worden welkom geheten



helpers hun positie in het veld in. Vast onderdeel is de briefing, waarin de deelnemers aan het publiek worden voorgesteld en de proeven uitgelegd. En dan is het zover. De deelnemers wordt verzocht hun hond te gaan halen, zich te melden voor de traditionele groepsfoto, en zich daarna naar de wachtruimtes van de respectievelijke proeven te begeven. De loting van de deelnemernummers heeft van te voren plaatsgevonden. Even bestaat de vrees dat de mist niet snel genoeg zal optrekken, maar rond 9.30 uur zijn de proeven terreinen 'schoon' en heeft iedereen goed zicht. De deelnemers betreden het proeven-terrein, de eerste gewerschoten klinken, de 38e Nimrod is begonnen.

Proef A: Polderjacht

Keurmeesters: Theo de Bruijn en Rens Joosen
Proefhoofd: André Nijssen

Op een afstand van circa 120 meter wordt een houtduif geschoten, een



Beard in actie tijdens proef A

markeerapport. Aan de linkerkant wordt, onzichtbaar voor voorjager en hond, een haas geschoten dat een looper blijkt te zijn. Afstand tot de aanschotplaats van de haas circa 60 meter. Direct daarna wordt er diagonaal aan de overkant van de Dommel een wilde eend geschoten. Dit is een duiker. Afstand ongeveer 130 meter. Volgorde van apporteren: haas, wilde eend en ten slotte de houtduif.

Markeerapport grootste obstakel

Van te voren verwachtte één van de keurmeesters dat het apport over water de grootste moeilijkheid zou opleveren. Uiteindelijk blijkt vooral het markeerapport van de duif de lastigste opgave te zijn. Hoewel het schot goed te horen is en de duif zichtbaar wordt opgeworpen,



Abbotsross Aileen brengt de duif, proef A



Meiske van 't Exelseveld apporteert de duif van Proef A



Winnaar Shangarrilyn Venus brengt het haas binnen



Amber Sueña wordt uitgestuurd tijdens proef A



Golden Retriever Lowly Arthur heeft geen moeite met het haas



Shangarrilyn Venus weet alle apporten binnen te brengen



Fellow van 't Kieftendorp brengt met vaart de duif binnen



Els ten Vergert laat zich door Theo de Bruijn instrueren voorafgaande aan proef A

kan de hond vanwege een kleine verhoging in het veld de duif maar kort zien. Met name het schot moet de hond op diepte 'trekken'. Voordat de hond naar de duif mag, moeten eerst de andere twee stukken binnenkomen. De honden die ik heb zien werken, haalden allemaal het haas binnen. Sommige blijven even op de hoek van een kleine griend hangen, maar zetten na wat dirigeerwerk toch door en lopen allemaal de hazensleep van circa 300 meter uit. Het blijft een fascinerend gezicht: een hond die geconcentreerd een sleep uitwerkt en terugkeert met een haas in de vang.

Hand overspelen

De meeste voorjagers kiezen ervoor om de hond haaks de Dommel over te sturen in plaats van erop te gokken dat hij de valplaats van de eend heeft onthouden. Een diagonale lijn over water is natuurlijk spectaculair, maar je moet je hand niet overspelen. De kans bestaat namelijk dat de hond afwijkt en bij het duivenapport belandt. Als de overkant is bereikt, wordt de hond naar de eend gedirigeerd en blijkt weer eens het belang van een goed in de hand zijnde hond. En dan de duif. Sommige voorjagers vergissen zich in de afstand en laten de hond te ver of te dichtbij



Pien the Second off April heeft geen moeite met de voor sommige honden lastige kraai

zoeken. Enkele honden worden met veel gedirigeerd op de duif gezet, andere vinden de duif door zelfstandig te zoeken.

Alles bij elkaar een mooie uitgebalanceteerde proef. Niet extreem, maar voldoende selectief. 10 van de 18 honden halen op proef A een voldoende. Labrador retriever Shangarrilyn Venus van voorjager Els ten Vergert behaalt met 86 punten het beste resultaat.

Proef B: Duivenjacht

Keurmeesters: Bap Meerssman en Jan Tiecken
Proefhoofd: Cor Nijssen

Aan de voorjager wordt verteld dat er eerder die dag twee konijnen geschoten zijn, waarvan er één is binnengekomen. De andere ligt nog steeds in een bosje. Afstand tot het bosje circa 80 meter. Verder is er al een kraai geschoten, die bij een solitaire eik op een kale akker is terechtgekomen. Afstand tot de kraai circa 150 meter. Dan wordt aan de overkant van de Dommel vanuit een jachthut een houtduif geschoten, die

door de hond van het geweer wordt geapporteerd. Opnieuw wordt er vanuit de hut geschoten en valt er een houtduif in het bosje achter de jachthut, dus over water. Afstand tot de duif circa 80 meter. De volgorde van apporteren is vrij.

Forse barrière

De meeste voorjagers beginnen met het markeerapport over water. Voor sommige honden is de Dommel een forse barrière, maar de meeste weten de duif te apporteren. Van de eerste groep van zes honden vindt geen enkele het konijn. Volgens de keurmeester die in het bos verscholen stond, racete een aantal





Lowly Arthur wordt ingezet tijdens proef B



Voorjager J. Dansen juicht nadat Golden Retriever Lowly Arthur het laatste apport van proef B heeft binnengebracht



Gabber van de Slotbosse-Heide Foto: Marcel van Rooijen

honden door het bos zonder daadwerkelijk te zoeken. Het konijn lag niet extreem moeilijk, er was zelfs een klein sleepje getrokken, maar sommige honden liepen eroverheen zonder geur op te pakken. Door tegenlicht en de donkere dekking ziet een aantal voorjagers zijn hond niet goed. Eén hond staat ongeveer drie minuten naar zijn voorjager te kijken zonder dat deze het in de gaten heeft. Zo gaan kostbare minuten verloren. Het dragen van een pet of hoed kan helpen om 'vals' licht buiten te sluiten.

Ook met de kraai loopt het niet lekker. Wat er uitziet als een 'simpel' dirigeerapport blijkt voor sommige combinaties een niet te volbrengen opdracht. Ook deze proef is mooi uitgebalanceerd. Pittig, door de combinatie van markeeropdracht, dirigeeropdracht en vrij

HONDEN

verloren zoeken, maar niet onmogelijk. Hoewel er discussie onder de toeschouwers is of proef B en C niet te dicht bij elkaar liggen, heb ik de indruk dat de honden daar niet veel last van hebben. Uiteindelijk scoren slechts 5 van de 18 honden een voldoende. Labrador retriever Abbotsross Maghera van Jan Weijers behaalt de maximale score van 100 punten!

Luide commando's

Wat op deze en andere proeven opvalt zijn de vele luide commando's. Roepen, schreeuwen en fluiten, sommige voorjagers gebruiken het hele arsenaal aan akoestische middelen om de honden te bewegen hun taak uit te voeren. Verklaarbaar in het vuur van de strijd, zeker als de hond niet laat zien wat van hem verwacht wordt, maar in een jachtveld absoluut onwenselijk.

Proef C: Bosjacht

Keurmeesters: Durk van der Heide, Klaas Beukema en Joop Oosting
Proefhoofd: Giel Stopen

De voorjager is uitgenodigd voor een bosjacht. Het blijkt dat de avond tevoren een reebok is aangereden en later met behulp van een zweethond in het perceel vóór de voorjager is gevonden. Er ligt dus een zweetspoor. Er wordt op rechts geschoten en er valt onzichtbaar voor de hond een konijn, afstand circa 80 meter. Dan wordt aan de linkerkant geschoten en valt er een gans in het ven. Afstand circa 70 meter. Direct daarna vliegt een fazant op, die wordt aangeschoten. Deze loper verdwijnt in het bos en kruist het zweetspoor van het ree... Volgorde van apporteren: fazant, gans, konijn.



Shangarrilyn Venus voor aanvang van proef C



Anton Kempink en Joop Oosting na afloop van proef C

Zonder patroon

Hoewel er meerdere honden op het zweetspoor van het ree lopen, levert dit voor de meeste een niet al te grote verleiding op. De fazantensleep en het apport van de gans vormt voor de meeste honden evenmin een probleem. Ook bij deze proef vormt het apport van het konijn de grootste uitdaging. Net als bij proef B racet een aantal honden met hoge snelheid door het bos zonder volgens een patroon te zoeken. Diverse voorjagers proberen door te dirigeren de hond op het konijn te zetten. Sommigen lukt dat uiteindelijk, maar een aantal honden moet leeg worden teruggefloten. Drama, zoals alleen de Nimrod die kent, vormt het niet vinden van het konijn door Abbotsross Maghera. De hond die gedurende de hele dag op uitstekende wijze heeft gewerkt en tot dat moment alle stukken heeft binnengebracht, slaagt er niet in het laatste apport te vinden. Al met al een mooie proef, die voor het



De spanning is af te lezen van het gezicht van Elsten Vergert tijdens het laatste apport van proef C



Als het laatste apport is binnengebracht volgt de ontlasting



Go Back Beaully brengt de gans binnen van proef C



Els ten Vergert ontvangt de bokaal uit handen van Femke Jansen, de Nimrodwinnaar van 2010



Els ten Vergert krijgt de penning uitgereikt door Hugo Stempher, bestuurslid Raad van Beheer. Jos Waltmans, voorzitter CJP, kijkt toe.

publiek wat minder goed te volgen is. Opnieuw een mix van opdrachten, waarbij de zelfstandigheid van de hond getest wordt. Zeven van de 18 combinaties leggen proef C met een voldoende af. Shangarrilyn Venus behaalt net als in proef A het beste resultaat, ditmaal met 98 punten.

De resultaten

Rond vier uur is de strijd gestreden. Sommige deelnemers een illusie armer, andere een ervaring rijker. Maar deelnemen aan de Nimrod is, ongeacht het resultaat, nog altijd een eer. Terwijl de Orangerie zich vult met deelnemers, genodigden en toeschouwers, bespreken de keurmeesters de resultaten. Uiteindelijk hebben drie honden het AA-diploma weten te bemachtigen. Labrador retriever Abbotsross Maghera van Jan Weijers wordt ondanks het missen van één apport derde met 231 punten. Tweede wordt Golden retriever Lowly Arthur van Jaap Dansen met 267 punten. Eerste wordt Labrador retriever Shangarrilyn Venus van Els ten Vergert met 274 punten.

Nawoord

Nimrod 2011 kan zeker in de boeken als een klassieker. Een prachtige omgeving, een perfecte organisatie, veel publiek, mooie en goed uitgebalanceerde proeven, zwaar maar eerlijk, die zich leenden voor schitterend hondenwerk. Kortom, sport, spanning, sensatie en dramatiek. Ingrediënten, die van deze Nimrod een editie met een gouden randje maken.

Uitslag Nimrod 2011

Naam hond	Ras	Proef A	Proef B	Proef C	Totaal	Diploma en plaatsing
1. Abbotsross Aileen - W.G. van Eerden-Til	LR	25	80	45	150	
2. Abbotsross Maghera - J. Weijers	LR	80	100	51	231	3 AA
3. Kendy z Práčové - A.J. Kempink	CF	5	35	88	128	
4. Meiske v.'t Exelseveld - M. de Putter	GM	35	0	28	63	
5. Beard - R. van der Scheer	DSD	75	20	48	143	
6. Shangarrilyn Venus - E.M. ten Vergert	LR	86	90	98	274	1 AA
7. Gabber v.d Slotbosse-Heide - A.A.M. van Dongen	DSK	20	5	18	43	
8. Deejay from the Huntinghouse - M.C.W. Dijkmans	GR	50	25	45	120	
9. Timber of Upperclaws - H.P.E. Allon-Rüesch	LR	70	30	86	186	
10. Go Back Beauly - R.W. Schmidt	LR	72	30	84	186	
11. Meander You Leasa It Yoentje Aymar - H. van Veen	WEI	22	30	56	108	
12. Zöldmáli Ludas - J.H.G. ten Have	VIZ	45	20	25	90	
13. Lowly Arthur - J. Dansen	GR	82	95	90	267	2 AA
14. Amber Sueña du Coin de la Bruyère - M. Vreugdenhil	GK	70	45	35	150	
15. Fellow v.'t Kieftendorp - L. Akkerman	LR	68	20	85	173	
16. Pien the Second off April - A. Winkels	LR	62	35	50	147	
17. Roughcovers Billy Bluebill - E.T. Bal	FR	0	-	10	10	
18. Lara - A.L. Korst	DSL	70	94	34	198	

AA-diploma

Volgens het reglement mogen er op de Nimrod in beginsel minimaal drie AA-diploma's worden uitgereikt. Uiteraard aan de honden die alle stukken hebben binnen gebracht, maar ook aan één of meerdere combinaties die een stuk hebben gemist. Vanaf volgend jaar geldt echter de regel dat alleen honden die alle stukken binnenbrengen voor een AA-diploma in aanmerking komen.